

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 713/2025-45

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **M.HOUSE s.r.o.**, Mansueta Olšovského 4, Malacky, zastúpenej **URBAN & PARTNERS s.r.o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 16Sa/15/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. augusta 2025 (doplnenou podaniami doručenými 23. septembra, 9. októbra, 18. a 27. novembra 2025, pozn.) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16Sa/15/2024 (ďalej len „napadnuté konanie“). Súčasne žiada, aby ústavný súd prikázal správnenému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie 27 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa správnou žalobou z 22. augusta 2024 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia mesta Malacky, útvaru výstavby a životného prostredia č. ÚVaŽP/37/43988/2024/HOR z 13. augusta 2024 o v poradí už treťom prerušení kola dačného konania a žalobou proti nečinnosti aj odstráneniu nečinnosti označeného orgánu verejnej správy uložením príkazu konať. Správny súd právnenému zástupcovi sťažovateľky

10. októbra 2024 doručil rozhodnutie o vylúčení preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu na samostatné konanie a predmetom napadnutého konania tak zostala len žaloba proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Následne správny súd sťažovateľke 26. novembra 2024 doručil písomnosť, ktorou ju vyzval na predloženie vyrozumenia o podanej sťažnosti (sťažovateľka odpovedala 27. novembra 2024, pozn.), žalovaného 21. januára 2025 vyzval na vyjadrenie k podanej žalobe a predloženie spisového materiálu zo správneho konania, 23. mája 2025 žalovanému oznámil akceptáciu jeho žiadosti o predĺženie lehoty na predloženie administratívneho spisu do 30. mája 2025, pričom 17. júna 2025 žalovaného opätovne urgoval na doloženie spisu a 15. augusta 2025 sťažovateľku vyzval na podanie repliky.

3. Sťažovateľka osobitne rozporovala postup správneho súdu, ktorý je v konaní o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy sám nečinný, a to aj napriek už predchádzajúcich dvom sťažnostiam adresovaným predsedovi správneho súdu. Z dôvodu pretrvávajúcej absencie rozhodnutia v prvom doplnení ústavnej sťažnosti zvýšila požadované primerané finančné zadostučinenie z 5 000 eur na 6 000 eur. V druhom doplnení ústavnej sťažnosti s odkazom na podrobný opis priebehu správnych konaní týkajúcich sa stavebných povolení a kolaudačného konania s opätovným prieskumom a rušením rozhodnutí stavebného úradu v rámci odvolacích konaní poukázala na celkovú neprimeranú dĺžku kolaudačného konania (začaté na základe návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia zo 4. októbra 2019, pozn.), ktorá jej znemožňuje užívať a prevádzať vlastnícke právo k postavenej stavbe, čím okrem zbytočných prietahov rozšírila okruh namietaných práv o ochranu vlastníckeho práva, súdnu ochranu a účinný prostriedok ochrany jej práv, ako aj zvýšila požadované finančné zadostučinenie na 25 000 eur, ktoré postupne v treťom a štvrtom doplnení ústavnej sťažnosti zvýšila na 27 000 eur. Na podklade uvedeného odôvodnila zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

II.1. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru:

5. V súlade so svojou rozhodovacou činnosťou ústavný súd opätovne konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený vo svojej doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň

významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú s'ťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011, IV. ÚS 254/2021).

6. Ústavný súd stabilne judikuje, že čas na konanie bez zbytočných priet'ahov nemožno presne vyjadriť. Rovnako tak nie je presne časovo ohraničená ani primeranosť lehoty, kedy by mala byť tá-ktorá vec prerokovaná a najmä rozhodnutá [I. ÚS 92/97 (ZNau 23/98), I. ÚS 61/98 (ZNau 18/98)]. V tomto kontexte treba dať do pozornosti aj rozhodovacia prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach (a obdobne aj vo veciach správneho súdnictva) dĺžka súdneho konania na jednej inštancii v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok ESLP z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

7. Ústavný súd konštatuje, že hoci doterajšia dĺžka konania správneho súdu od podania správnej žaloby spolu so žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy z 22. augusta 2024 nie je ku dňu podania ústavnej s'ťažnosti 22. augusta 2025, t. j. v trvaní jedného roka, úplne optimálna, keďže zmyslom inštitútu žaloby proti nečinnosti (§ 242 a nasl. Správneho súdneho poriadku) je práve odstrániť pasivitu na strane orgánu verejnej moci, dĺžka trvania napadnutého konania však nedosahuje ústavnoprávne relevantnú intenzitu znamenajúcu zásah do práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Z obsahu s'ťažnostných tvrdení (bližšie bod 2 tohto uznesenia, pozn.) vyplýva, že správny súd nebol nečinný, priebežne vykonával úkony smerujúce k zabezpečeniu podkladov potrebných pre rozhodnutie. Na účel náležitého poskytnutia ústavnoprávnej ochrany namietaným právam s'ťažovateľky ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že správny súd realizoval postup podľa § 106 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, keď žalovanému expedoval repliku s'ťažovateľky z 25. augusta 2025 (v znení jej doplnenia z 9. októbra 2025, pozn.) na vyjadrenie a termín súdneho pojednávania určil na 15. január 2026.

8. Na základe uvedeného ústavnú s'ťažnosť s'ťažovateľky v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

II.2. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a čl. 1 dodatkového protokolu a práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 13 dohovoru:

9. Keďže s'ťažovateľka zásah do svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na účinný opravný prostriedok podľa čl. 13 dohovoru odvodzuje od prezentovaných zbytočných priet'ahov postupom správneho súdu v napadnutom konaní, avšak ústavný súd zbytočné priet'ahy nekonštatoval a v tejto časti ústavnú s'ťažnosť odmietol (bod 8 tohto uznesenia, pozn.), ústavnému súdu nezostávalo iné ako ústavnú s'ťažnosť v tejto časti z dôvodu jej neopodstatnenosti [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde] odmietnuť.

10. Z dôvodu odmietnutia ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľky nezaoberal, pretože rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia označených práv.

11. V závere ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej [§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde], a preto nie je vylúčené, aby sťažovateľka podala svoju ústavnú sťažnosť opakovane.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu